

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/115/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712201969
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8712201969.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Piešťany, Teplická 7434 proti žalovanému: D. B., r. č. XXXXXXXXXX, naposledy bytom H., G. XX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom JUDr. D. Z., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Y., o zaplatenie 2863,31 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. konania 7C/38/2012 - 30 zo dňa 18.05.2012 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok spolu s opravným uznesením a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2841,16 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z čiastky 2841,16 Eur odo dňa 24.07.2009 do zaplatenia, pokutu vo výške 18,83 Eur , sumu 3,32 Eur za upomienku, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 171,50 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že rozhodol tak na základe žaloby zo dňa 08.02.2012, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia uvedených súdom z dôvodu, že dňa 03.10.2008 bola so žalovaným uzavretá úverová zmluva č. 3810019313, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1593,31 Eur. Uvedený úver sa žalovaný zaviazal uhradiť v 84 mesačných splátkach po 38,07 Eur, teda spolu 3197,88 Eur. Keďže žalovaný úver nesplácal, žalobca mu uložil pokutu vo výške 18,83 Eur a dňa 23.07.2009 mu zaslal výzvu na splatenie celého dlhu vo výške 2683,31 Eur, z ktorej žalovaný neuhradil nič.

Súd prvého stupňa citujúc ustanovenia § 369 ods. 1 a § 497 Obchodného zákonníka po vykonanom dokazovaní uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumy tak, ako to je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný zastúpený opatrovníkom. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písmena a/ O. s. p. s tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písmena f/ O. s. p. a to tým, že žalovanému sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. S poukazom na ustanovenie § 157 ods. 1, 2, 3, 4 O. s. p. vyslovil,

že napadnutý rozsudok nespĺňa požiadavky zákona na jeho odôvodnenie. Nemožno z neho žiadnym spôsobom vyvodit', ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Z rozsudku nie je zrejmé, na základe čoho bola priznaná pokuta vo výške 18,83 Eur a suma 3,32 Eur za upomienku. Súdu prvého stupňa vytýkal tiež to, že sa nezaoberal vzťahom medzi žalobcom a žalovaným ako vzťahom spotrebiteľským. Poukázal aj na rozpor medzi výrokom a odôvodnením rozsudku čo do výšky trov konania.

Ďalej uviedol, že z dôvodu absencie náležitého odôvodnenia rozsudku dochádza k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Odôvodnenie rozsudku tvorí súčasť spravodlivého procesu, pritom táto zákonná požiadavka v predmetnom prípade nebola naplnená. Poukazujúc na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uviedol, že právna spravodlivosť súdneho konania v sebe zahŕňa princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórneho prerokovania veci, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a právo byť prítomný na konaní a osobne sa vyjadriť k svojej záležitosti. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkazovými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru tak Európskeho Súdneho dvora, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Opravným uznesením č. konania 7C/38/2012 - 34 zo dňa 02.07.2012 súd prvého stupňa opravil záhlavie napadnutého rozsudku v časti označenia opatrovníka žalovaného správnym menom D..

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca tak, že toto považuje za zjavne neopodstatnené majúc za to, že rozsudok spĺňa všetky zákonné požiadavky na náležité odôvodnenie. Uviedol, že iba čo sa týka výšky trov konania uvedenej v odôvodnení rozsudku, ide o zrejmú chybu v písaní, ktorú podľa § 164 O. s. p. je potrebné opraviť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s opravným uznesením, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Odôvodnenie rozsudku je tá časť rozsudku, ktorá síce sama o sebe právoplatnosť nenadobúda, avšak je veľmi významná z hľadiska presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Práve v odôvodnení súdneho rozhodnutia sa prejavuje výchovná funkcia civilného súdneho konania, a v jeho presvedčivosti i spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov.

Každé odôvodnenie rozsudku musí obsahovať v tomto logickom poradí nasledujúce údaje: a./ uvedenie toho, čoho sa žalobca v žalobe domáha a z akých dôvodov, b./ vyjadrenie žalovaného, kde súd jasne, stručne a výstižne, vlastnými formuláciami zhrnie procesnú obranu žalovaného v konaní, c./ uvedenie skutočností, ktoré súd považuje za preukázané a ktoré nie. Ide tu o jasnú a výstižnú formuláciu skutkového základu sporu. Práve ujasnenie skutkového základu sporu je mimoriadne podstatné z hľadiska toho, že priamo determinuje právne posúdenie veci. d./ zhrnutie dôkaznej situácie. Tu súd uvedie, z ktorých dôkazov vychádzal, ktoré dôkazy vykonal, ktoré nevykonal, a prečo ich nevykonal. V

sporovom konaní spravidla súd vykoná dôkazy navrhnuté účastníkmi, a len vo výnimočných prípadoch s ktorými sa musí práve v tejto časti odôvodnenia vyrovnáť, môže tieto dôkazy nevykonať. Výnimočne môže v sporovom konaní súd vykonať aj taký dôkaz, ktorý účastníci nenavrhli. Súd zároveň musí uviesť, akými úvahami sa správal pri hodnotení týchto dôkazov. V civilnom procese platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Práve preto táto časť odôvodnenia musí vyznieť mimoriadne logicky a konzistentne, čo znamená, že súd musí posúdiť všetky dôkazy predovšetkým v ich vzájomných súvislostiach tak, aby presvedčivo vyargumentoval dôkazmi zistený skutkový stav. e./ právne posúdenie veci je ďalšou dôležitou súčasťou odôvodnenia rozhodnutia. Pod právnym posúdením veci rozumieme proces tzv. subsumcie, t. j. podradenia súdom zisteného stavu pod hypotézu príslušnej právnej normy. V rozsudku musí byť uvedené, podľa akej právnej normy vec súd posúdil, teda pod hypotézou akej právnej normy subsumovaním zistili skutkový stav. Po subsumcii dochádza k tzv. aplikácii a interpretácii práva. Súd musí uviesť, ako daný skutkový stav právne posúdil, ktorú právnu normu na daný stav aplikoval a ako ju v intenciách konkrétneho prípadu interpretoval.

Ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať a uplatňovať tak, že v rozhodnutí všeobecného súdu musia byť uvedené dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

Princíp riadneho chodu spravodlivosti v zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, resp. článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaväzuje súdy na odôvodnenie súdnych rozhodnutí. Nemôže sa to však chápať tak, že sa vyžaduje podrobná odpoveď na každý argument. Rozsah tejto povinnosti pritom sa môže merať podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný vo svetle okolností každého prípadu.

Súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku neriadil vyššie uvedeným, svoje rozhodnutie neodôvodnil v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., lebo nedostatočným odôvodnením rozhodnutia vo veci samej sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku sa účastník totiž nemá možnosť adekvátne proti nemu brániť. Odvolanie žalovaného preto odvolací súd považoval za dôvodné.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 221 ods. 1 písmena f) O. s. p. zrušil spolu s opravným uznesením a postupom podľa ods. 2 citovaného uznesenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne vec prejednať, vykonať dôkazy a vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie odôvodniť tak, aby malo všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p.. Úlohou súdu prvého stupňa bude tiež vyhodnotiť vzťah účastníkov tohto konania ako vzťah spotrebiteľský s poskytnutím zákonnej ochrany spotrebiteľa súdom prvého stupňa pri aplikácii zákonných ustanovení prijatých za týmto účelom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.